

**ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25¹**

วุฒินันท์ สัมภักสมาน²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา ความหมาย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และ บทกำหนดโทษของความผิดอาญาฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อศึกษาถึงปัญหาความทับซ้อนกันของความผิดอาญาฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อศึกษาถึงปัญหาความไม่ชัดเจน ในหลักเกณฑ์ของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับคำนิยาม “การดำเนินการด้วยประการใดๆ” เพื่อศึกษาบทกำหนดโทษของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะปัญหาความไม่ชัดเจนในหลักเกณฑ์ของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ปัญหาเกี่ยวกับคำนิยาม “การดำเนินการด้วยประการใดๆ” และบทกำหนดโทษของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

จากการศึกษาทำให้ทราบว่ามาตรการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ถือเป็นมาตรฐานสากลที่ประชาคมโลกได้ร่วมมือกันในการกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายขึ้น ประเทศไทยในฐานะรัฐภาคีสมาชิกของสหประชาชาติจึงมีความเกี่ยวข้องและเข้าไปอนุวัติการจนนำไปสู่การตรากฎหมายภายในประเทศตามอนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ปี ค.ศ. 1999 (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism of 1999) โดยมีขอบเขตของการบังคับใช้โดยกำหนดให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเป็นความผิดทางอาญา และการกำหนดความผิดที่ถือว่าเป็นการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย กำหนดกระบวนการในการป้องกัน

¹บทความนี้ เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.دنพร จิตต์จรูญเกียรติ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนทิษา กักคิล

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาเขตบางนา) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

และปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายทั้งกระบวนการภายในประเทศและกระบวนการในทางระหว่างประเทศ รวมถึงต้องปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยประเทศไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ โดยข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ได้แก่ ข้อมติที่ 1267 ข้อมติที่ 1373 ข้อมติที่ 1452 ข้อมติที่ 1617 และข้อมติที่ 1904 จึงเป็นที่มาของการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 แต่อย่างไรก็ดีเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวกลับพบว่าได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับบทบัญญัติในเรื่องความผิดอาญาฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมาตรา 25 ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เอาไว้อย่างกว้างๆ ทำให้มีปัญหาในการบังคับใช้เนื่องจากไปทับซ้อนกับความผิดฐานเตรียมการเพื่อการก่อการร้ายตามมาตรา 135/2 (2) แห่งประมวลกฎหมายอาญา และไม่มีการให้คำนิยาม “การดำเนินการด้วยประการใดๆ” ตลอดจนบทกำหนดโทษที่น้อยมากเมื่อเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงทำให้เกิดประเด็นปัญหาข้อกฎหมายในความผิดอาญาฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ดังนี้

ปัญหาประการแรก เป็นปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนในหลักเกณฑ์ของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

กล่าวคือ ในความผิดฐานเตรียมการเพื่อการก่อการร้ายตามมาตรา 135/2 (2) ของประมวลกฎหมายอาญานั้นกำหนดว่า ผู้ใดสะสมกำลังพลหรืออาวุธ จัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สิน ให้หรือรับการฝึกการก่อการร้าย เตรียมการอื่นใด หรือสมคบกัน เพื่อก่อการร้าย หรือกระทำความผิดใดๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อก่อการร้าย หรือยุยงประชาชนให้เข้ามามีส่วนในการก่อการร้าย หรือรู้ว่ามีผู้จะก่อการร้ายแล้วกระทำการใด อันเป็นการช่วยปกปิดไว้ วรรคสองผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท กับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมาตรา 25 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ที่กำหนดว่า ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือดำเนินการด้วยประการใดๆ เพื่อก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสน

บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จากบทบัญญัติข้างต้นจะเห็นว่าการกำหนดองค์ประกอบภายนอกของความผิดในลักษณะทับซ้อนกัน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาหรือรวบรวมทรัพย์สินเพื่อก่อการร้าย ซึ่งการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในเหตุการณ์เดียวกันนั้น อาจจะเป็นความผิดได้ทั้งสองฐานความผิดดังกล่าวข้างต้น

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาจากกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง กลับพบว่าในบทบัญญัติเป็นการบังคับใช้ต่อบุคคลที่มีการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในลักษณะทั่วไป ไม่ได้เจาะจงไปเฉพาะการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายแก่กลุ่มบุคคลที่ถูกกำหนด จึงทำให้เกิดปัญหาในการทับซ้อนของกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าว อีกทั้งการไปทับซ้อนกับประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้บัญญัติเกี่ยวกับความผิดในลักษณะนี้อยู่แล้วและมีบทลงโทษที่หนักกว่า และจากการที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 บัญญัติว่า ห้ามมิให้ศาลพิพากษาหรือสั่งเกินคำขอ หรือที่มิได้กล่าวในฟ้อง จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาการตีความที่มีการกระทำความผิดแล้วสามารถปรับใช้ได้กับกฎหมายทั้งสองฉบับ จะเป็นประเด็นปัญหาให้เจ้าหน้าที่อาจเลือกฟ้องความผิดในฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมาตรา 25 ที่มีโทษเบากว่าเพื่อเป็นการต่อรองเรียกผลประโยชน์ได้

ปัญหาประการที่สอง ปัญหาเกี่ยวกับคำนิยาม “การดำเนินการด้วยประการใดๆ”

กล่าวคือ มาตรา 25 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ที่กำหนดว่า ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือ ดำเนินการด้วยประการใดๆ เพื่อก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จากบทบัญญัตินี้จะเห็นได้ว่า “การดำเนินการด้วยประการใดๆ” ในความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ไม่มีการบัญญัติคำนิยามของคำว่า “การดำเนินการด้วยประการใดๆ” ให้ชัดเจนแน่นอน จึงมีปัญหาในการตีความบังคับใช้ จากการที่กำหนดนิยามไม่ชัดเจนเช่นนี้ จึงอาจก่อให้เกิดผลเสียถ้าในบางกรณีรู้ทั้งรู้ว่าเป็นความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แต่กฎหมายไม่ได้บัญญัติให้ชัดเจน จึงอาจเกิดปัญหาในการบังคับใช้

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาถึงการจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินนั้นก่อนข้างจะชัดเจนว่าเป็นจัดหา รวบรวมเงินหรือทรัพย์สิน ตลอดจนอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อการสนับสนุนการก่อการ

ร้าย แต่ในข้อเท็จจริงบางกรณีเป็นการให้ที่פקพิง การให้ที่หลบซ่อนแก่ผู้ก่อการร้าย เช่นนี้ถ้าจะให้ตีความว่าเป็นการจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อเป็นการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายก็ไม่ได้ เพราะการจัดหา หรือรวมนั้น จะต้องเป็นการจัดหา หรือรวบรวมโดยเป็นการสนับสนุนให้ทรัพย์สินนั้นไปกับบุคคลผู้ก่อเหตุ แต่เมื่อปรากฏว่าที่פקอาศัยก็ถือเป็นทรัพย์สินชนิดหนึ่ง เพียงแต่เป็นการให้เพื่อเป็นที่פקพิง หลบซ่อน ในการที่เตรียมก่อเหตุ หรือหลบหนีหลังจากก่อเหตุ เช่นนี้ “การกระทำด้วยประการใดๆ” จึงควรมีการบัญญัติให้ครอบคลุมไปถึงการให้ที่פקพิง หลบซ่อน ด้วย

ปัญหาประการที่สาม เป็นปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ

กล่าวคือ ปัญหาการก่อการร้าย เป็นปัญหาที่สร้างผลกระทบรุนแรงอย่างใหญ่หลวง ทั้งต่อระบบเศรษฐกิจระดับประเทศ จนลามไปถึงระดับโลก ซึ่งการก่อเหตุในแต่ละครั้งได้สร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินเป็นจำนวนมากมหาศาล โดยไม่มีการเลือกว่าเป้าหมายของการก่อเหตุว่าจะเป็นคู่กรณีโดยตรง หรือประชาชนผู้บริสุทธิ์ เป็นการก่ออาชญากรรมที่ไร้ซึ่งมนุษยธรรม โหดร้าย ป่าเถื่อน เพราะบางเหตุการณ์อาจเกิดขึ้นกับเด็กซึ่งยังไร้เดียงสา แต่ต้องมาเสียชีวิต พิการ หรือกำพร้าบิดามารดา เพียงเพราะการกระทำของบุคคลเหล่านี้

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาบทลงโทษในความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมาตรา 25 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ที่กำหนดให้ผู้กระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จากบทลงโทษของฐานความผิดดังกล่าวนั้นจะเห็นได้ว่าผู้กระทำความผิดอาจจะได้รับโทษเพียงโทษปรับ จะเห็นได้ว่าบทลงโทษในบทบัญญัติมาตราดังกล่าว ถือได้น้อยมากเมื่อเทียบกับความเสียหายหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นกับมวลมนุษยชาติ สาเหตุของการที่บทลงโทษเพียงน้อยนิดดังกล่าว จึงอาจทำให้ผู้ก่อเหตุเกิดความขมใจ ไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษตามกฎหมาย เมื่อสบโอกาสก็อาจจะกลับมาก่อเหตุซ้ำอยู่เรื่อยๆ ทำให้ปัญหาให้การก่อการร้ายยังปรากฏอยู่ตลอดเวลา

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25 ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ คือ

1 ปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนในหลักเกณฑ์ของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

จากการศึกษาพบปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนในหลักเกณฑ์ของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย จึงเกิดปัญหาในการบังคับใช้ ทำให้ขัดกับหลักความแน่นอนชัดเจนของกฎหมายเดิมที่ มาตรา 25 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายของอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือ ดำเนินการด้วยประการใดๆ เพื่อการก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้ว

ว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือ ทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

แก้ไขเป็น

มาตรา 25 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือดำเนินการด้วยประการใดๆ หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือ ทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนด ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

2 ปัญหาเกี่ยวกับคำนิยาม “การดำเนินการด้วยประการใดๆ”

จากการศึกษาพบปัญหาในคำว่าดำเนินการด้วยประการใดๆ ไม่มีการให้คำนิยามขยายความในตัวบทกฎหมายที่ชัดเจน จึงมีปัญหาในการตีความบังคับใช้ ทำให้ขัดกับหลักความแน่นอนชัดเจนของกฎหมาย เดิมที มาตรา 25 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายของอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือ ดำเนินการด้วยประการใดๆ เพื่อการก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือ ทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

แก้ไขเป็น (โดยเพิ่มบทบัญญัติใหม่เป็นมาตรา 25 วรรคสอง มีข้อความว่า)

มาตรา 25 วรรคสอง “การดำเนินการด้วยประการใด ให้หมายความรวมถึง การให้ที่พักพิง การให้ที่หลบซ่อนแก่บุคคลที่ถูกกำหนดตามวรรคแรก”

3 ปัญหาเกี่ยวกับบทลงโทษ

จากการศึกษาพบปัญหาว่าบทลงโทษที่ใช้บังคับอยู่ของความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้นยังไม่เพียงพอ เดิมที มาตรา 25 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายของอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือ ดำเนินการด้วยประการใดๆ เพื่อการก่อ

การร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือ ทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ**

แก้ไขเป็น

มาตรา 25 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือดำเนินการด้วยประการใดๆ เพื่อการก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใดๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย **ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต**”

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

บรรเจิด สิงคะเนติ. หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

คณิต ณ นคร. กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2551.

แสวง บุญเฉลิมวิภาส. หลักกฎหมายอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 5. แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2551.

ณัฐวัจน์ สุทธิโยธิน. ทฤษฎีอาชญาวิทยา แนวการศึกษา ชุมติชา กฎหมายอาญาและอาชญาวิทยาชั้นสูง

หน่วยที่ 5. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2554.

จิตติ ดิงศกัทธิย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 1. กรุงเทพมหานคร: แสงจันทร์การพิมพ์,

2515.

อุนิยา เลิศโตมรสกุล และอณณพ ชูบำรุง. อาชญากรรมและอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2561.

รายงานวิจัย

อาทิตย์ ทองอินทร์. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยการศึกษาศาสนาการก่อการร้ายข้ามชาติใน

ประเทศไทย. วิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม: มหาวิทยาลัยรังสิต, 2556.

วิทยานิพนธ์

หฤทัย รัตนระพี. “ความผิดฐานก่อการร้าย.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2556.

วชิรศักดิ์ วรรณสุต. “มาตรการดำเนินการกับทรัพย์สินขององค์กรที่สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.

ยุทธศักดิ์ สุริยะวงศ์. “มาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2559.

เอกสารอื่นๆ

สีหนาท ประยูรรัตน์. การศึกษาทางวิชาการ เรื่อง ความผิดฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกับมาตรการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2547.